

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ამირეჯიბი ეკატერინე გიორგის ასული

ამირეჯიბი ეკატერინე (ცაცა) გიორგის ასული [22. II (6. III). 1889, სოფ. ხურვალეთი, ახლანდ. გორის მუნიციპალიტეტი, - 17. XI. 1975, თბილისი], მსახიობი. საქართვე. სახ. არტისტი (1950).

დაამთავრა თბილ. ქალთა ეპარქიალური სასწავლებელი (1906), მუშაობდა სახ. თეატრში (ავჯალის აუდიტორია). 1911 დაამთავრა მოსკ. ს. ხალიუტინას თეატრ. სტუდია, 1911-53 მსახიობად მუშაობდა ქუთ., სოხუმის, ბათუმის, ბაქოს, თბილ. რუსთაველისა და მარჯანიშვილის სახ. თეატრებში. თამაშობდა დრამატულ და ტრაგიკულ როლებს. მის მიერ შექმნილი სცენური სახეები გამოირჩეოდა ძლიერი ვნებებით, უშუალოდ და მაღალი მხატვრული ოსტატობით. შესრულებული როლებიდან აღსანიშნავია: ზეინაბი (ა. სუმბათაშვილის „ღალატი“), ქეთევანი (დ. ერისთავის „სამშობლო“), თამარი (კ. მესხის „შოთა რუსთაველი“), მაშა (ლ. ტოლსტოის „ცოცხალი ლეში“), კრუჩინინა (ა. ოსტროვსკის „უდანაშაულო დამნაშავენი“), ემილია და ჰერტრუდა (უ. შექსპირის „ოთელი“ და „ჰამლეტი“), ტატიანა (ბ. ლავრენიოვის „რღვევა“), ამალია (ფ. შილერის „ყაჩაღები“), ქეთევანი (ა. ყაზბეგის „ქეთევან ნამებული“), კნენა ჩიტუნია (შ. დადიანის „გუშინდელნი“), იოკასტე (სოფოკლეს „ოიდიპოს მეფე“), ლაურენსია (ლოპე დე ვეგას „ცხვრის წყარო) და სხვ.

1925-იდან იღებენ კინოში. გადაღებული 40-მდე ფილმში. როლები: დავითის ცოლი („ნახვამდის“, რეჟ. გ. მაკაროვი, 1934), მაია („არშაულა“, რეჟ. დ. რონდელი, 1935), მარიკა („არსენა“, რეჟ. მ. ჭიაურელი, 1937), კეკე („მაგდანას ლურჯა“, რეჟ-ები: თ. აბულაძე, რ. ჩხეიძე, 1955), ალიმბეგის და („ფატიმა“, რეჟ. ს. დოლიძე, 1958), ხაზუა („ხევისბერი გოჩა“, რეჟ. ნ. სანიშვილი, 1964), მელანო („რაც გინახავს, ვეღარ ნახავ“,

რეჟ. მ. ჭიაურელი, 1965) და სხვ. ა-მა პირველმა ჩაუყარა საფუძველი ქართ. ესტრედაზე მხატვრული კითხვის ტრადიციას, იყო საქართვე. რადიოს პირველი დირექტორი; წლების განმავლობაში ეწეოდა პედ. მოღვაწეობას ა. ფაღავასა და სახკინმრეწვთან არსებულ სტუდიებში, სადაც მეტყველების კურსს კითხულობდა.

ა. გვენცაძე
